

ЧУДНИЯТЪ МЛАДЕНЕЦЪ

(Легенда за Христа)

Спустна се тъмна нощъ.
Свѣтътъ заспа. Тишина по-
кри цѣлата земя. Срѣдъ глу-
хото поле почива стадо овце. Край него лежи младъ
овчаръ съ загрижено лице.

Отекнаха леки стѣпки въ ношния часъ. Куче-
тата надигнаха глави и залаяха сърдито. Приближи
млада жена до овчаря и седна. На рждетъ си кре-
пѣше малко дете. Тя отпустна глава и зарони сълза
подиръ сълза. Овчарьтъ трепна и допрѣ устни до
горящото челце на детето.

— Е, какво, помогна ли нѣкой? — запита той
съ страхъ.

Майката въздъхна и заплака безутешно.

— Остави малкото на мене! Още сега ще трѣгна
да му дира лѣкъ.

Жена му изправи глава
и го погледна съ недо-
вѣрие. Отвори уста да ка-
же нѣщо, но кучетата из-
рѣмжаха, после наведоха
глави. Идѣше и другиятъ
имъ господарь.

Той спрѣ предъ загри-
жения баща, избърса потно
чело и каза:

— Знаешъ ли, че въ
нашата кошара се подсло-
нили скитници? Видѣхъ, че
вжтре свѣти огнь.

